Proto jest názor žal. úřadu, že nenáleží podle zákona k úkolům zast. okresu nabývati nemovitosti jen pro výnos, který by z něho plynul pokladně okresní, založen na nesprávném výkladu zákona a odporuje zákonu.

Přes to by však nemohl soud dospěti ke zrušení nař. rozhodnutí pro nezákonnost, kdyby další důvod, ze kterého žal. úřad odepřel schválení k uvedené transakci, totiž že koupě není pro okres výhodná, byl správným. Žal. úřad vyslovil, že celou transakci nelze považovati za prospěšnou pro okres, poněvadž okresu připadlo by sice z pachtovného jako část výnosu 13.500 K ročně, avšak smlouva pachtovní stanoví pevné pachtovné, takže okres nebude moci využíti nynější příznivé konjunktury pro hospodaření v oblasti řepné. Zisky této konjunktury připadnou plnou měrou pachtýři, nebezpečí však znehodnocení v případě poklesu nebo pominutí konjunktury po uplynutí doby pachtovní ponese okres. Proti tomu možno sice namítati, že v čl. 15 vyhrazuje si okres právo požadovati na pachtýři, aby převzal statek za cenu nabývací, t. j. 900.000 Kč. Ochrana tato není však úplná, neboť předpokládá, že pacht potrvá s nynějším pachtýřem po celou dobu 12 let, že tudíž pachtovní smlouva nebude rozvázána před touto dobou, ať z důvodů v čl. 15. smlouvy pod č. 1—7 uvedených, ať snad z důvodů jiných.

Žal. úřad má tedy za to, že uvedená transakce ohrožuje hospodářsky zájmy okresu proto, poněvadž okres může znehodnocením nemovitostí v budoucnosti utrpěti škodu. Žal. úřad nevidí podle toho ohrožení zájmu okresu v tom, že by trhová cena byla v nepoměru s hodnotou nabyté nemovitosti, nýbrž v možnosti, že v budoucnosti poklesne výnos nemovitosti v poměru k výnosu nynějšímu. Z této okolnosti samotné nelze však usuzovati na závěr, který z ní žal. úřad dedukuje, že by totiž koupě byla nevýhodna. Neboť, shledává-li úřad sám, že nynější stav, za něhož veškerá břemena obhospodařování statku stíhají pachtýře, jehož pachtovné je stanoveno tak, že po zúrokování zápůjčky okresu Bedřichem L. poskytnuté okresu ještě roční čistý zisk per 13.500 K vynáší, — je pro pachtýře výhodným, nelze z toho souditi, že by při předčasném rozvázání smlouvy pachtovní i za poklesu konjunktury jiný způsob obhospodařování statku — ať ve vlastní režii, nebo jiným pachtýřem — byl pro okres nevýhodným.

Ježto tedy z premise, ze které žal. úřad vycházel, nelze podle zásad logického myšlení vůbec k uvedenému závěru dospěti, jest výrok žal. úřadu v tomto směru stižen podstatnou vadou ve smyslu § 6 zák. o ss. Nař. rozhodnutí spočívá tudíž na důvodech, jež shledány byly jednak nezákonnými, jednak na vadném řízení založenými, pročež bylo uznati, jak v enunciátu uvedeno. — — —

Č. 5415.

Živnostenské právo: * Rekurs společenstva podaný dle § 18, odst. 7 živn. řádu nelze pokládati za nepřípustný přes to, že dobré zdání společenstva bylo podáno po 14denní lhůtě, jestliže úřad vyzývaje společenstvo k podání dobrého zdání opomenul výslovně podotknouti, že dobré zdání jest podati ve 14 dnech.

(Nález ze dne 23. února 1926 č. 3611.)

V ě c: Josef K. v U. proti ministerstvu obchodu (za zúč. společenstvo .... adv. Dr. J. Renner z Prahy) stran rozšíření koncese hostinské a výčepnické.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á.

D ů v o d y: Podáním z 20. dubna 1923 žádal st-l, aby jeho dosavadní koncese k provozování živnosti hostinské a výčepnické byla rozšířena o oprávnění k výčepu piva, vína a drobného prodeje pálených nápojů lihových. Výměrem z 15. ledna 1924 udělila měst. rada v U. st-li koncesi k provozování živnosti hostinské a výčepnické v domě čp. ... v U. s oprávněním k výčepu piva, vína, jakož i výčepu drobného prodeje nápojů lihových. Zsp v Brně však rozhodnutím z 5. března 1924 k odvolání, které proti tomu podalo společenstvo hostinských a výčepníků v U., zrušila výměr I. stolice, protože potřeba obyvatelstva žádaného rozšíření koncese nevyžaduje, neboť v U. jest koncesí toho druhu nadbytek. Z tohoto rozhodnutí se odvolal st-l, rekurs byl však nař. rozhodnutím zamítnut.

Stížnost na tento soud podaná namítá především, že živn. společenstvu vůbec nepříslušelo právo odvolací, protože nepodalo své dobré zdání včas. Se zřetelem k tomu nebyla prý zsp oprávněna rozhodovati meritorně o rekursu společenstva, jenž vzhledem k opožděnému podání dobrého zdání byl nepřípustný. Když však zsp přes to o rekursu meritorně rozhodla, bylo prý min. obch. povinno vyhověti odvolání st-lovu, rozhodnutí druhé instance zrušiti a odvolání společenstva odmítnouti jako nepřípustné.

Dle 7. odst. § 18 ž. ř. přísluší živn. společenstvu, nejde-li toliko o další propůjčení koncese, která dosud v téže místnosti byla provozována, právo odvolati se z rohodnutí živn. úřadu, jímž byla koncese udělena proti návrhu živn. společenstva. Toto právo předpokládá, že společenstvo podalo dobré zdání včas, totiž že dodrželo lhůtu stanovenou ve smyslu 4. odst. cit. paragrafu, v němž jest živn. úřadu uložena povinnost zpraviti společenstvo, že žádost o koncesi byla podána, a vyzvati je, aby ve lhůtě nejdéle 14denní podalo případné svoje dobré zdání. Z toho plyne pro úřad povinnost, aby společenstvo upozornil, že případné dobré zdání má ve 14denní lhůtě podati. Rubem této povinnosti jest právo živn. společenstva, aby se mu tohoto upozornění dostalo. Opomene-li tak živn. úřad učiniti, nelze souditi, že by v takovém případě dobré zdání živn. společenstva mělo býti považováno za opožděné, když bylo podáno po uplynutí 14 dní ode dne, kdy mu bylo doručeno vyzvání, aby podalo dobré zdání.

V daném případě živn. úřad, jak ze spisů jest patrno, neupozornil živn. společenstvo, že dobré zdání má podati ve lhůtě 14denní. Jestliže živn. společenstvo za tohoto stavu věci podalo své meritorní dobré zdání teprve po 14 dnech po vyzvání, nelze je považovati za opožděné. Bylo proto za to míti, že živn. společenstvo podalo své dobré zdání včas.

Pak ovšem byl rekurs živn. společ. na zsp-ou přípustný a úřad jednal správně, když o něm meritorně rozhodl. — — — —